

نگرش دانشجویان کشاورزی نسبت به یادگیری گروهی

زهرا اطهری^۱، کیومرث زرافشانی^۲، علی اصغر میرک زاده^۳، عادل سلیمانی^۴

^۱ دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

^۲ دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه رازی

^۳ استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه رازی

^۴ دانشجوی دکتری برنامه ریزی روستایی دانشگاه خوارزمی

z.athari@gmail.com

این تحقیق به روش توصیفی-همبستگی با هدف کلی بررسی نگرش دانشجویان کشاورزی نسبت به یادگیری گروهی و عوامل مؤثر بر آن انجام شد. جامعه آماری تحقیق دانشجویان دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی کرمانشاه بودند (N=۷۹۳) که تعداد ۱۹۶ نفر از آنان بر اساس جدول بارتلت با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه بود که برای سنجش پایایی و روایی آن، به ترتیب از ضریب آلفای کرونباخ ($0.84 < \alpha < 0.77$) و پانل متخصصان استفاده شد. بر اساس یافته‌ها، نگرش دانشجویان کشاورزی نسبت به یادگیری گروهی مثبت می‌باشد. نتایج مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که متغیرهای توانایی کار گروهی، جنسیت و نوع سیستم آموزشی (شبانه/روزانه) بر نگرش آنان نسبت به یادگیری گروهی تأثیر معناداری دارند و در کل ۲۶ درصد از تغییرات متغیر نگرش نسبت به یادگیری گروهی را تبیین می‌کنند.

واژگان کلیدی: یادگیری گروهی، آموزش، توانایی کار گروهی، کشاورزی، نگرش.